

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Gazetka parafialna
WIETRZNO

28.11.1999r Nr 44 (206)

*Tobie chwała i cześć, Trójco Przenaj-
świętsza, Jedyny i Najwyższy Boże!*

ADWENT

Adwentem rozpoczyna Kościół swój rok liturgiczny. Adwent – z łacińskiego „adventus” - oznacza dosłownie „przyjście”. Historię narodu żydowskiego określamy jako dzieje narodu „oczekującego na przyjście Boga”. Prorok Micheasz tak wyraził własne i narodowe tęsknoty: „A ja na Pana czekać będę – oczekiwać będę Boga”. Zaś prorok Izajasz wołał: „Obyś rozdarł niebiosy i zstąpił”. Wieki oczekiwania i kłopoty dnia codziennego wyczerpały uwagę, ostudziły żar tęsknoty i naród wybrany przestał czuć, nie zauważając spełnionej przez Boga obietnicy. Dlatego dziś Kościół nawołuje swych wiernych: „Czuwajcie! Czuwajcie!” Syn Boży przyszedł na ziemię, narodził się jak każdy człowiek, żył, głosił swoją naukę, dokonał swojej zbawczej misji i powrócił do Ojca w niebie. Ale, jak sam wiele razy zapowiadał, powróci jeszcze na ziemię, aby dokonać na końcu czasu powszechnego sądu. Na to powtórne przyjście Chrystusa czekamy przez Adwent, pamiętając o słowach św. Mateusza: „Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych [ludzi] od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów”. Adwentowe oczekiwanie przeżywamy, przez uczestnictwo w „Roratach”, przy Maryi, przez co nasze oczekiwanie nie jest wyznaniem wiary w rychłe przyjście Chrystusa. Przez cały Adwent czekamy na moment, aż Maryja poda nam swego Syna w stajence betlejemskiej w noc świętą i błogosławioną, noc z przed dwóch tysięcy lat, kiedy to Bóg wszedł w historię ziemi, w historię człowieka, by wyrwać go z nędzy grzechu, by dać mu szansę zbawienia wiecznego. Gdy tak pojmujemy sens Adwentu, będziemy mogli być pewni, że nasze oczekiwanie jest właściwe, że Adwent jest czasem łaski, której nie zmarnowaliśmy.

Dom pełen serca

Ukryta gwiazda

Rodzicom wydaje się, że wiedzą wszystko o swoich dzieciach. Czy jednak rzeczywiście tak jest.

Pewna mama nazywa swoje dzieci gwiazdkami. Powód tego jest dosyć niezwykły. Otóż kiedyś kroїła jabłko ale w inny niż zazwyczaj sposób. Zamiast wzdłuż, z góry na dół, przecinała owoc horyzontalnie. W efekcie zobaczyła coś nieoczekiwanego i nowego. Drobne nasiona w centrum wyciętych plasterków jabłka ułożyły się we wzór idealnej gwiazdy pięcioramiennej. Matka po prostu odkryła coś, co jabłko zawsze w sobie miało, ale ponieważ zawsze obierała owoce w inny sposób, było to dla niej do tej pory niewidoczne.

Dostrzegam w tej historyjce interesującą analogię z dziećmi. Większość z nas ma pewien utrwalaony przez lata sposób patrzenia na dzieci. Uważamy je być może za leniwe, denerwujące albo rozkapryszone. Ale osobowość dziecięca jest nieskończenie złożona i często nie dostrzegamy istotnych cech młodego charakteru.

W ten sposób umyka naszej uwadze owa „gwiazda”, która jest głęboko ukryta w duszy młodego człowieka. Jeżeli postaramy się za każdym razem patrzeć bez uprzedzeń na dzieci, ujrzemy nagle nowe strony ich osobowości, z których wcześniej nie zdawaliśmy sobie sprawy. Naprawdę warto spróbować! Poznajmy na nowo nasze dzieci.

Zaręczam, że w każdym chłopcu i dziewczynce jest ukryta gwiazda, która czeka na odkrycie.

A młodzież – te starsze dzieci? - Czy już odkryły swoją gwiazdę?

Ojciec Śwīty Jan Paweł II pisze – „*Jest bowiem w młodych ludziach olbrzymi potencjał dobra i twórczych możliwości. Ilekroć znajduję się na spotkaniach z młodymi w jakimkolwiek miejscu świata, czekam przede wszystkim na to co oni zechcą mi powiedzieć o sobie, o swoim społeczeństwie o swoim Kościele. I zawsze im to uświadamiam. „Nie jest wcale najważniejsze, co ja wam powiem – ważne jest to, co wy mi powiecie. Powiecie nieskończenie słowami, powiecie waszą obecnością, waszym śpiewem, może nawet waszym tańcem, waszymi inscenizacjami, wreszcie waszym entuzjazmem”. Potrzeba nam tego młodzieżowego entuzjazmu. Potrzeba nam tej radości życia, którą mają młodzi. W tej radości życia jest coś z tej pierwotnej radości, jaką miał Bóg stwarzając człowieka. Młodzi mają właśnie w sobie tę radość. . Pragnę powiedzieć, że młodzi szukają Boga, szukają sensu życia, szukają ostatecznych odpowiedzi: „ co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”*

Dziś tj. 28.11.99 Niedziela I Adwentu. O godz. 15⁰⁰ Adoracja Najśw. Sakramentu. Serdecznie zapraszam.

Przez to nabożeństwo chcemy uprosić sobie potrzebne łaski, aby przez Adwent dobrze się przygotować na Wielki Jubileusz 2000, który rozpocznie się w noc Bożego Narodzenia. Po nabożeństwie zebranie Rady Parafialnej. ✨ Przez uczestnictwo we Mszy św.

„Rorate”, spowiedź i Komunię św., przez uczynki miłosierdzia, wstrzeżliwość od napojów alkoholowych i modlitwę za uzależnionych, przgotujemy się dobrze na to, aby Chrystus rzeczywiście narodził się w nas. Tylko wtedy usłyszymy pukanie Jezusa do naszych dusz i otworzymy Mu drzwi naszych serc. W szczególnie sposób zabrzmią nam słowa: „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli by kto usłyszał głos mój i otworzył drzwi, wniknę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną. Msza św.

Rorate codziennie o godz. 16³⁰ ✧ W środę Nowenna Nieustająca. Do złożenia hołdu Matce Bożej zapraszam dzieci kl „II”, ✧ W Betlejem zamykano drzwi przed Panem Jezusem i Matką Jego. Tę smutną prawdę przypomina nam płakorzeźba na ołtarzu. Do naszych domów będą przynosiły dzieci figurkę NM Panny. Niech to będzie dla nas dzień szczególnego czuwania z NM Panną w oczekiwaniu na Jubileuszowe Boże Narodzenie. ✧ W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek piątek i sobota. Okazja do spowiedzi codziennie na pół godziny przed Mszą św. a we czwartek i piątek od godz. 15³⁰ Sądę, że do spowiedzi przystąpią wszyscy ci, którzy chcą ten jedyny Adwent przeżyć jak najlepiej, w jedności z Chrystusem Eucharystycznym. W piątek jak zawsze odwiedzam chorych. ✨ W najbliższą niedzielę (5.XII) rozpoczyna się triduum modlitw dla młodzieży żeńskiej przed Uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP. ✨ Składka mszalna w najbliższą niedzielę przeznaczona będzie na Seminarium Duchowne w Przemyślu. Przyjedzie Klerik z

Seminarium Duchownego. ✨ W tym tygodniu, z powodu prac przy dzwonach, nie będzie szkoły modlitwy ani spotkań modlitewno – biblijnych.

Syn Boży stał się człowiekiem, aby nas uczynić dziećmi Bożymi. W czasie chrztu w Jordanie został ogłoszony światu, że jest Synem Bożym. Każdy z nas w czasie naszego chrztu otrzymuje za darmo, z miłości Boga do nas, tę łaskę dziecięstwa Bożego. Czy

można o tym zapomnieć, czy można nie dziękować? Można, ale!!!

W tym tygodniu za łaskę chrztu św. Dziękują: 29.11 Zofia Olbrycht; 1.12 Tadeusz Jastrzęb; 2.12 Kamil Matelowski, Bartłomiej Ry-

mek, Joanna Uliasz

A dusze wiernych zmarłych, oczekujące na zmartwychwstanie z Chrystusem niech odpoczywają w pokoju wiecznym; W rocznicę śmierci polecemy **Miłosierdziu Bożemu**

dusze wiernych: 29.11 + Aniela Belczyk; 2.12 + Adolf Szopa; 5.12 + Władysław Raczkowski. *Wieczny odpoczywanie racz im dać Panie!*

Msze św. 1. Pon. 29.11 + Andrzej Szwał; 2. Wt. 30.11 + Andrzej Kozubal; 3. Śr. 1.12 + Agata, i Andrzej Chrobaczyński, Marcela i Rozalia Bek; 4. Czw. 2.12 + Albina i Jan Kozubal; 5. P. 3.12 + z r. Zborowskich i Dziadowiczów; 6. S. 4.12 + Karolina i Karol Artabuz; 7. N. 5.12 + Andrzej Szwał.

W kościele sprzątała: Renata Bożętka z Adrianem, Ireneusz Dziadowicz z Karoliną i Beata Bossekota; **Bóg zapłać.**

I Niedziela Adwentu

Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał.

Czuwajcie
więc bo
n i e
wiecie ,
kiedy pan
d o m u
przyjdzie:
z wieczora
czy o
północy,
czy o
p i a n i u

kogutów, czy rankiem. By niespodziewanie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!

**Przekazał całą odpowiedzialność
swopim sługom:**

Posługa lektora

Czuwanie nad słowem Bożym

Posługa chorym

Czuwanie nad potrzebami bliźnich

Niebiosa roś! spuście nam z góry,
Sprawiedliwego wylejcie chmury.

Na co te spotkania i „szkoły”

Bóg przychodzi tylko tam, gdzie człowiek przygotowuje się na Jego przyjście. Przynajmniej w Adwencie muszę się na jakiś czas uwolnić od codziennych spraw. Zrobić remanent duszy, aby zrobić miejsce dla rodzącego się Boga.

Wartość chwili

Często nasuwa się nam myśl
że życie jest szare bez uroku
dzień od dnia nie różni się
w monotonii mijającego czasu
I smutek łęgnie się w sercu
- czy tak już musi być...
aż pewnego dnia podaliśmy
pomocną rękę dobre słowo
Ot i nagle nasze olśnienie
- a jednak życie ma głęboki sens
w przypomnieniu wartości chwili
na naszej stronie księgi żywota

Roman Bańkowski

Królowa Aniołów – wydaje Parafia św. Michała Archaniola